

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstthinget. Nr. 74.

Tiende Session.

3die Møde.

Torsdagen den 2de Maaned.

(Forsat.)

Ordføreren (Forsat): Der er fremsat den Betragtningssaaede, at ved Reformationen er Kirkens Styrrelse kommen ud af de rette Hænder, og at nu, da den absolute Kongemagt ikke længere staar i samme Stilling til Kirken som før, bør Kirkens Styrrelse atter bringes tilbage til Geistligheden. Forslaget gaaer derimod ud fra den Tanke, at Kirken er et Samfund, hvor Geistlighed og Menighed ikke staae som Bydende og Lydende, men som Veiledende og som frivillig Følgende denne Veiledning. Et kirkeligt Organ, der skal udtrykke denne Tanke, maa være sammensat saaledes, at den geistlige Kundskab, den geistlige Erfaring nødvendigvis maa blive det Ledende, naar den ikke selv forspilder sin Anseelse og Tillid; men paa den anden Side maa Menigheden staae saaledes, at den er istand til at afværge Misbrug af Geistlighedens Indflydelse. Forslaget har altsaa i Sammensætningen en konservativ Charakter, og jeg maa tilstaae, at en Geistlighed, som ikke vilde finde sig tilfreds med den Stilling, den herved vil erholde, forekommer mig at stille sig i et besynderligt Forhold til den protestantiske Kirkens Idee. Geistlighedens Indflydelse skal søges styrket, ikke ved, at den stiller sig over Menigheden, men derved, at den drager denne ind med i Behandlingen af de kirkelige Anliggender. — Der er et Par enkelte Punkter, hvortil dette Forslag afviger fra det oprindelige. Der er nævnet 8 Biskopper istedetfor 7, idet Biskoppen over Als og Gro er

regnet med. Endskøndt det vel er at antage, at Als og Gro atter ville komme ind under Fyens Stifts Bispedømme, hvilket tidligere har været Tilfældet, har man dog fundet det correct, at Biskoppen der, saalænge en saadan gives, faaer Sæde i Raadet. — En anden Forandring bestaaer deri, at det første Forslag havde opført to Medlemmer af det theologiske Facultet, det nærværende Forslag kun eet, for nemlig at tilveiebringe en fuldstændig Lighed i Tallet. Man har vel ikke meent, at der saa faa stor Magt paa en nøiagtig numerisk Lighed, men for at forebygge Mistydning maa den dog helst søges bevaret. Det er tilmed tvivlsomt, om de theologiske Professorer skulde henregnes til Geistligheden eller ei; efter den almindelige Tankegang vil man uden Tvivl henføre dem dertil; men som ikke ordinerede staae de som Lægmand. Den 3die Forandring angaaer en Tilføielse med Hensyn til Island. Udsagnet har ikke kunnet overse, at der ikke blot er store locale Vanskeligheder tilstede med Hensyn til Afstanden, men ogsaa de store Særegenheder saavel i kirkelige Folhold som i mange andre Forhold paa Island; men man har dog troet, at der burde holdes aaben Veilighed til at tilforordne Raadet saavel Biskopper som det tilsvarende Antal af andre Medlemmer. Ved den følgende Paragraph i dette Udsnit har jeg i det Væsentlige henholdt mig til den udførlige Betænkning. Det er der udhævet som et Hovedpunkt, at man har søgt at afgrænse imellem de reent kirkelige og de blandede Anliggender. Man er da gaaet ud derfra, at med Hensyn til de første byder Raadet egentlig være stillet i det samme Forhold til Regjeringen som Rigsdagen i de verdslige Anliggender; men efter de nuværende Forhold har man ikke troet at